

Sygn. akt II K. 42/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: starszy sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ----

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku

sprawy **M. C.**

s. K. i J. z domu C.

ur. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że: w dniu 23 stycznia 2016 roku w G.-D. na ul. (...), pow. (...) (...), woj. (...) (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,75 mg/l i prowadzącym do stężenia 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu, Wydział V Grodzki, sygn. akt V K 302/06 z dnia 23 października 2006 roku oraz za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny, sygn. akt II K 34/08 z dnia 15 kwietnia 2008 roku

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego M. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 kk in fine w zw. z art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzech) lat próby;

III. na mocy art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

V. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł (dziesięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt. II K 42/16

Uzasadnienie w przedmiocie orzeczenia o karze

K. C. został oskarżony o popełnienie występku z art. 178 a § 4kk. Sąd przypisał oskarżonemu czyn w postaci zarzuconej w akcie oskarżenia. Przepięstwo tak zakwalifikowane popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowy, wodnym lub powietrznym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Ma ono charakter powszechny, może je popełnić każdy, przy czym należy do przestępstw formalnych, z abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, dla dokonania których nie jest niezbędne następowanie skutku. W rozumieniu kodeksu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi lub 1 dm³ (litrze) wydychanego powietrza przekracza odpowiednio 0,5 ‰ lub 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Prowadzącym pojazd jest zarówno osoba kierująca nim, jak również spełniająca jakiejkolwiek czynności związane bezpośrednio z ruchem danego pojazdu, zaś pod pojęciem prowadzenia pojazdu rozumieć należy każdą czynność wpływającą bezpośrednio na jego ruch, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Występek z art. 178a § 4kk jest typem kwalifikowanym przestępstwa z art. 178a§1 kk, popełnia go ten, kto realizuje znamiona czynu określonego w art. 178a §1 kk będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art.173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178 a §1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Jest on zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat i zgodnie z brzmieniem art. 69 § 4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w tymże przepisie sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

W dniu 18 maja 2015 roku weszła w życie wprowadzona ustawą z dnia 20 marca 2015 roku nowelizacja Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 541), na mocy której to, w razie skazania za przestępstwo z art. 178 a §4 kk, zgodnie z treścią art. 42 § 3kk po zmianie, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeka się dożywotnio, chyba, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, a ponadto orzeka się świadczenie pieniężne w kwocie co najmniej 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Mając na uwadze powyższe oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, Sąd stwierdził, że oskarżony w dniu 23 stycznia 2016 roku będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Gołubiu- Dobrzyniu wyrokiem z dnia 23.10.2005 roku sygn. akt V K 302/06 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Gołubiu- Dobrzyniu z dnia 15. 04. 2008 roku sygn. akt. IIK 34/08 , jechał jako kierujący w ruchu lądowym po drodze publicznej samochodem m-ki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,75mg/l wyczerpując tym samym swym czynem znamiona czynu zabronionego z art. 178a§4 kk. Sąd na podstawie art.178a§4kk wymierzył oskarżonemu za popełnione przestępstwo karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący trzy lata. Kara w takim wymiarze nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, gdyż w ocenie Sądu oskarżony miał pełną świadomość naganności swojego czynu, a co za tym idzie zdawał sobie sprawę, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem, jak również co do tego, że czyni to będąc wcześniej uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo z art. 178 §1 kk. Kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, który naruszył dobro, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. W ocenie Sądu pozytywne cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wypełni tylko kara sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu – a za taką Sąd uznał karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Równocześnie, mając na uwadze wszystkie okoliczności i motywy kierujące oskarżonym przy popełnieniu tego przestępstwa, tj. fakt znajdowania się w stanie nietrzeźwości i świadomość tegoż, uprzednią karalność oskarżonego za tego rodzaju przestępstwo i popełnienie czynu w warunkach quasi-recydywy określonej treścią przepisu .art. 178 a §4 kk, za które to przestępstwo zgodnie z brzmieniem art. 69 §4 kk sąd może zawiesić warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych przypadkach, Sąd z uwagi na długi okres nienaruszania porządku prawnego przyjął za oskarżycielem zaistnienie podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd przyjął , że tę karę można warunkowo zawiesić i postanowił dać skazanemu jeszcze jedną szansę. Sąd ma nadzieję iż groźba zarządzenia wykonania kary pozbawienia

wolności będzie dostateczną barierą przed kolejnym złamaniem porządku prawnego przez oskarżonego. W celu kontroli zachowania skazanego w okresie próby oddał go pod dozór kuratora sądowego. Przy rozważaniach o karze, mając na uwadze oddziaływanie kary i środków karnych jako całości Sąd uznał, iż orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat będzie wystarczające, w szczególności spełni funkcję w zakresie ochrony bezpieczeństwa w komunikacji, jak i osiągnięciu cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego. Nadto nagminność tego rodzaju przestępstw i związane z tym niebezpieczeństwo dla ruchu drogowego, szczególnie przy uwzględnieniu wysokiego stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, nie pozwalało w ocenie Sądu na orzeczenie zakazu na krótszy okres czasu. Orzeczenie zakazu było obligatoryjne. Przy sporządzaniu wyroku odnośnie podstawy prawnej zakazu sąd jednak popełnił omyłkę powołując jako podstawę art. 42§2 kk zamiast 42§3 kk, który to dawał podstawę do tego by nie orzekać tegoż zakazu dożywotnio.

Sąd na podstawie art. 627 kpk, mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego Sąd obciążył go wydatkami w sprawie oraz wymierzył opłatę na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o opłatach w sprawach karnych .